

rebregat «chiffonner, -é, haillonné», *rebrec* «haillonné», *rebrec* «haillon, vil reste de qch» (Doujat, Sauvages). Avui a Tolosa també: «y a de rebrec· il y a des restes; *fas pas de rebrecs*. tu ne laisses rien; *rebregà*: choisir, trier (pour faire des fagots); *as rebregad la lenho*; *la rebregado*: le choix» (Visner).

DERIV : *Esbregar* arag. ant. aplicat a la roba, *VRom* x, 145.

Rebrell, V. *rebel* *Rebrigar* el carbó (*AlcM*) de 10 *abrigar* (pròpiament re-cobrir) *Rebrill*, *rebrillar*, V. *brillar* *Rebrincar*, V. *vinclar* *Rebroll*, V. *reboll* i *brostar* *Rebrollar*, -ada, V. *brostar* *Rebrostar*, V. *brosta* *Rebrot*, *rebrotada*, *rebrotar*, *rebroti*, -tim, -timada, -tinada, *rebrotis*, V. *brot* *Rebrotzar*, V. *rebutjar* *Rebrumir* maestr. 'brunzir, borinar de ferm' (*Sedua*, 77), de *brumir* (II, 300a118) *Rebruar*, *rebuat*, var. de *refusar* (REFUTAR) *Rebuda*, V. *rebre*

Rebuçar, -ada, *rebuf*, V. *buçar*. En un passatge del *Decam* IV, § 5, 257.9f, com que el sentit s'aparta del 20 de *robust*, i vista la semblança de *s* i *f* en el ms, sembla ser error per *rebufat*: «li aparec tot esquinçat, e tot *rebut* e escabellat»: trad. «l'apparve nel sonno pallido e tutto *rabbuffato*, e con panni tutti stracciati e fracidi» (ed. 1961, 279).

Rebugada 'brossa arremolinada i aturada a un lloc per una tormentada o riuada' en un doc. de 1370, i avui usual segons *AlcM* a Osona, B. Urgell i Tortosa; i en la forma *ribugada*, a l'Emp.; a desgrat de la qual no crec que vingui de *riu-brugada* (de *bruc*), ni de 30 **riuegada* (> *riu-*, *riuu-*), car essent més local la variant *ri-*, aquesta serà deguda a contaminació de *riu*; tampoc faig gaire cas de la grafia *rebogada* del *Cost Manc.* (II, 100), ni per tant crec que pugui venir de **borregada* derivat de *borra*; el veinatge amb *rebu(g)all* ens podria induir cap a *rebruar* (veg. REFUTAR), a base d'un sentit com 'rebuig', però tenint en compte que la -g- és tan estesa i ja antiga, més aviat crec que és simplement *re-bugada* de *bugada*, com a intensiu de la idea de 'rentada, neteja'. És, en efecte, 40 la forma que va usar tantes vegades Verdaguier; V. la cita d'*AlcM* i: «y'l brugit de la calamarsa, y'l brahol de l'aygua al caure --- jo no'n sentí res, pus jeya asombrat sobre una roca, sense sentits ni conexensa; prou me degueren passar per sobre los rochs y *rebugadas* de fullaraca; en lo cop d'aygua o tal vegada ab lo fardam y llotam, rodolí ---»; «després del huracà --- los arbres --- agavellats baixant a la clotada, aturan un riu de ample corrent --- y fan recular --- sas ayguas, mes --- arrancant l'embús, tornan a córrer deixant-lo a *rebugadas* en la vorà», *Escrits Inèdits*, Casac. I, 139, 237.

Rebugall 'residu, rebuig' < *rebuall*, V. *rebruar* (REFUTAR) *Rebudament*, *rebudar*, V. *but* *Rebuig*, V. *rebutjar* *Rebut*, V. *but* *Rebull*, *rebutlla*, 55 *rebullici*, *rebuliment*, *rebullir*, V. *bullir* *Rebumball*, *rebumballes*, metàtesi de *borumballes* *Rebument*, *rebunzent*, de *bonir*, en part contaminat per *brunzir* *Reburgada*, V. *burzar* *Reburt* ross. variant local de *grut* 'segó' (ENGRUT): probablement tret d'un verb 60

*regrutar (cf. *engrutar* III, 362b36) (> **regurtar* o per encreuament amb *rebug*) *Rebús*, pall, V. *rebruar* (REFUTAR)

Rebusca [1460, ja en JRoig, *Spill*], *rebuscall*, *rebuscat* (que és desorbitat o erroni qualificar de castellanisme, com fa *AlcM*, i s'imposa donar-li entrada en el *DFa*, puix que s'hi admet *buscar*, i *rebuscat* és més irremplaçable), V. *buscar* (BUSCA) *Rebusnar*, StV-centF, no és diferent del cast. *REBUZAR* (DCEC/DECH) puix que tant aquest com *retozar* s'aplicaven al fresseig a ballarugueig de l'ase excitat i exaltat, i figuradament al de les persones *Rebussall*, -alla, encreuament del lleig gallicisme balcar *repussar* amb *rebruar* (REFUTAR)

Rebut, V. *robust*; V. *rebuçar* *Rebutada*, *rebutalles*, grafies dolentes per *rebotada*, -alles, de *rebot* (PONDRE); localment s'ha dit *rebutar* per *rebuscar* confós amb allò *Rebústec* més aviat que *rebutec* (hapax del S. xv, *AlcM*) i *robústec* (1578, mal entesos per *AlcM*), 'grofollut, gruixut', encreuament de *rústec* amb *robust* Però, en lloc de *rebut*, V. *rebufat*, supra. *Rebut*, V. *rebre*

REBUTJAR, del ll. REPUDIARE 'rebutjar', 'refusar', 25 'repudiar'. □ I^a doc.: S. XIII

«Ferrando Díex venc a Nós e dix-nos --- Çahén m'a enviát missatge --- que us daría tots los castells quants són de Godalaviar tro a Tortosa e ---. E Nós --- dixem-li --- que no n faríem re --- E ell --- dix que fort se maraveylava quan aquesta cosa *rebuçàvem*, car --- si nostre pare ---», Jaume I (Ag, 288, § 243). «Ja no és crim que la honor *rebege*, / e ja molt menys en hòmens qu' en les fembres / --- / açò sdevé perquè ls hòmens són jutges / --- / amant a si, lo mal d'altr' encarexen / ---»; «non sé algú qui l món tant lo *rebege* / que l'enderoc [que el faci caure], puy, no sentint, no s cansa: / maldit, jutjat, pot ser, mas no l'empachen: / al atrevit lo món camí li obre», Ausiàs (CIV, 23a, 30r); «çqual orat seria que tan noble e tan avantajós partit *rebuçàs* com haver Laquesis per muller, la qual ab si aporta tot lo ducat de son pare?; ay, mesquina yo!», *Curial* (I, 86; *NCl* I, 137.5). «*Refuta ço és rebuça*», *Aversó*, *Torc*, 455.11.

No rarament s'aplica al sentit jurídic de 'repudiar' 45 (muller etc.): «Per què no és legut a cristià *rebuçar* sa *myller* --- los juheus, qui mataven les myllers cant no se n'asaltaven --- estec-los permès que lus poguessen dar comiat, qui s'apellava libell de *rebuç*; emperò la lig de gràcia --- no consent --- que la dona --- sia gitada de casa --- e *rebuçada* axí vilanament», Eiximenis (*Dones*, § 49, 81.5ss). Amb el sentit bèllic apareix usat per Muntaner en construcció absoluta, segons sembla amb el matís de 'repèlir l'enemic (sense envestir-lo)': «los sarraïns --- ordonades llurs batalles, vengren envés la bastida --- e con veeren los cristians axí aparellats --- volenters giraren si gossassen; --- con lo rei veé que ells *rebuçaven* e s'anaven aturant --- féu desplegar l'estandart --- e la davantera va ferir ---», *Cròn* (fets de 1282, § 55, Casac. I, 116 15).

Fins avui ha seguit en ús pertot, i no sols literari: